

תת"ע 3908/05/18 - מדינת ישראל נגד קשתי שאול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3908-05-18 מדינת ישראל נ' קשתי שאול
לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד חנא ארשיד

המאשימה

נגד

קשתי שאול

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. הנאשם שלפני הואשם בעבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בכך **שבהתקרבו למעבר חציה, לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר להשלים את החציה בבטחה.**

2. התמצית העובדתית היא שביום 7.2.18, בשעה 12:30, נהג הנאשם, ברחוב המעפילים, במעלות-תרשיחא, ברכב פרטי, מסוג "פולקסווגן", מ.ר. 9566418, ובהתקרבו למעבר חציה, לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר להשלים החציה בבטחה.

3. אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשם נסע, בשעת האירוע, ברחוב המעפילים, במעלות-תרשיחא, ברכבו, וחלף על פני מעבר חציה.

הנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו. לשיטתו, השוטר עמד במרחק רב ממעבר החציה, כך שלא היה יכול להבחין במתרחש בו. זאת ועוד, בעת שרכבו חצה את מעבר החציה, לא היה הולך רגל על המעבר.

התביעה, טוענת, מנגד, שהנאשם חצה את מעבר החציה, בעת שהולכת רגל, שהובילה בעגלת תינוק, חצתה את מעבר החציה, ועל כן יש להרשיעו בעבירה המיוחסת לו.

4. מטעם התביעה העיד השוטר אבירם וענונו (להלן - השוטר וענונו), עורך הדוח. כן הוגש ת/1 - הדוח.

מטעם ההגנה הוגשו:

נ/1 - צילום של הנאשם בה נראית ניידת המשטרה.

נ/2 - צילום של הנאשם בו, לטענתו, נראה השוטר שעצר אותו, לפני ניידת המשטרה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

לפחות, מחמת הספק, הנאשם לא עבר את העבירה המיוחסת לו.

5. השוטר עשה עלי רושם אמין למדי, אולם, לא סתר את טענות הנאשם, שיש בהן כדי להטיל ספק בגרסתו, כלהלן:

א. לגרסת הנאשם, השוטר עמד ואכף את העבירה במרחק של 130 מ' מ-150 מ' ממעבר החציה, וממרחק זה לא ניתן להבחין במתרחש במעבר החציה (עמ' 6 לפרו', ש' 20-21). להמחשת טענתו הגיש את צילום נ/1, שצולם על ידו, במקום האירוע. בצילום נראית ניידת המשטרה חונה, מצד שמאל של הכביש, בקצה טור של רכבים. יצוין שמעבר החציה, בצילום נ/1, כלל אינו נראה לעין. לדברי הנאשם, מדידת המרחק נעשתה על ידו, לאחר יום האירוע, באמצעות רכבו, כשנקודת הציון לתחילת המדידה הייתה שלט של קופת החולים, המוצב, לצד הכביש, סמוך למקום בו נראית ניידת המשטרה, כעולה מצילום נ/1 (עמ' 9 לפרו', ש' 4-5).

השוטר, מנגד, אישר שהניידת חנתה במקום בו היא נראית בצילום נ/1 (עמ' 4, ש' 22-23). כן ציין שבדוח לא רשם את מיקומו, בשעת אכיפת העבירה, ביחס למעבר החציה. כשנשאל, בעדותו, לגבי המרחק ממקום האכיפה ועד למעבר החציה, השיב: "לא יודע. לא ציינתי בדוח" (עמ' 4, ש' 5). ובהמשך: "לגבי המרחק לא ציינתי את המרחק כי לא הייתי סגור על זה, אבל כן שמרתי על קשר עין" (עמ' 6 לפרו', ש' 1-2).

ב. הנאשם טען שהשוטר הנראה בצילום נ/2, הוא השוטר שאכף את העבירה. לדבריו, שוטר זה הורה לו לעצור ומסר לו את הדוח ביד (עמ' 8 לפרו', ש' 7-15). את השוטר וענונו, לגרסתו, ראה לראשונה בעת הדיון, בבית מהשפט (עמ' 8 לפרו', ש' 12). כן ציין שבמועד האירוע הבחין בשוטר שיושב ברכב, ורושם את הדוח, אך לא זיהה אותו (עמ' 8 לפרו', ש' 24-25).

כשנשאל השוטר וענונו, מנגד, האם היה עמו אדם נוסף בניידת, השיב שאינו זוכר. כך בלשונו: "לא זוכר אם היה איתי מישהו נוסף בניידת. אם היה איתי מישהו יכולתי לרשום אותו בתור עד" (עמ' 4, ש' 13-14).

עם זאת, השוטר וענונו לא הכחיש שבעת האירוע נכח במקום שוטר נוסף, אם כי טען שמדובר בשוטר שמוצב בשכר, בשוק, חבר שלו, שהגיע למקום, בעת האירוע, לומר לו שלום (עמ' 4, ש' 20-22).

זאת ועוד, השוטר וענונו אישר שהוא השוטר שנראה יושב ברכב, בתמונה נ/2, בעת רישום הדוח (עמ' 4, ש' 20-22).

מן הראוי היה שנוכחותו של שוטר נוסף, ומעשיו במקום, יתועדו בדוח שרשם השוטר וענונו, בפרט שהשוטר השני נראה עמוד 2

בצילום של הנאשם, נ/2. כך, מן הראוי היה ששוטר נוסף שנכח במקום, ירשום מזכר לגבי הארוע. כל עוד נוכחותו של השוטר לא תועדה, ולא צורף מזכר מטעמו, עניין זה מותר ספקות בנוגע לזהות השוטר שאכף את העבירה, ולהשתלשלות הארוע בכלל.

ג. זאת ועוד, הנאשם שב וחזר על גרסתו, שלפיה, על מעבר החציה לא היה הולך רגל והוא לא סיכן אף אדם (עמ' 10 לפרו', ש' 4-1). מנגד, גרסתו של השוטר, שבעת האירוע חצתה את מעבר החציה, הולכת רגל, שאחזה בעגלת תינוק, לא נתמכה בראיה נוספת כלשהי.

ד. נוסף על כך, הנאשם מסר שלא חתם על הדוח, ומכאן שלא ברור האם הדברים שנכתבו על ידי השוטר בשמו - "תן לי את הניירות אני הולך" - אכן נאמרו על ידו (עמ' 8, ש' 3).

7. לאחר ששמעתי את העדים לפני ועיינתי בראיות שהוגשו, השתכנעתי שבנסיבות העניין, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

התביעה לא הצליחה לסתור את גרסת הנאשם, שלפיה, מהמרחק בו עמד השוטר לא ניתן היה להבחין בעבירה, או בהולכת רגל על מעבר החציה. השוטר לא ציין בדוח את מיקומו, ביחס למעבר החציה, בעת אכיפת העבירה, וכשנשאל לגבי המרחק, בעדותו, ציין שלא היה סגור על זה.

זאת ועוד, השוטר לא תיעד בדוח שבמקום האירוע נכח שוטר נוסף, ומה היה תפקידו, ושוטר זה אף לא רשם מזכר על נוכחותו במקום. בנסיבות אלה, גרסתו של הנאשם ששוטר אחר בכלל רשם לו את הדוח, לא הופרכה.

8. בנסיבות האמורות החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סוף דבר.

9. נוכח האמור, הרי לא הוכח לפני שבהתקרבו למעבר חציה, הנאשם לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר להשלים את החציה בבטחה, ועל כן החלטתי לזכותו מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, במעמד הצדדים

